

31344, II, C, 37
880

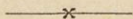
N

S

Z

GOREČNICA

Naše Gospé presvetega Serca.

Izdelano za Slovence
poleg francoskega „La Zélatrice“.

S privoljenjem visokočastitega škofijstva Ljubljanskega.

V Ljubljani.

Založila bratovšina. — Natisnila Klein in Kovač.
1880.

1N=030007657

V v o d.

Hočeš kaj storiti za razširjanje bratovšine Naše Gospé presv. Serca Jezusovega? Hočeš biti gorečnik, gorečnica pri tem lepem opravilu? Beri naslednje premislike v teh bukvicah; vidil boš, kakošno je to malo apostoljstvo, in morebiti dobiš veselje stopiti v službo pri Jezusovem in Marijnem Sercu. Delo je prijetno, majhno, plačilo pa veliko.

7N=030007657

Pervo poglavje.

Naša Gospa presvetega Serca je izgled gorečnicam *).

Naša Gospa presv. Serca v našem stoletji očitno dopolnjuje imeniten misijon, čigar časti nas hoče deležne storiti.

Kaj je ta misijon, to poslanje? Poslušajte :

I.

Dandanašnji svet se bolj kakor kdaj loči v dve stranki. Nauki, obnašanje, djanje, misli, želje in gnanje teh strank so si kar naravnost nasproti.

Perva teh strank dirja v brezno s takim objokovanja vrednim gnanjem in s tako neumnim veseljem, da bi človek rekel: vse upanje na ti poti jih ustaviti je zgubljeno. Njih zagrizeni krič je peklenško sovraštvo zoper Boga in njegovega Kristusa.

To je stranka brez božnih.

Druga uni nasprotna stranka se velikoserčno ustavlja tej divji povodnji vsega hudega. Ta stranka gre vsaki dan z bolj določnimi

*) Govor je le bolj o „gorečnicah“, mislita se pa oba spola, kakor bi rekel: „goreča duša“.

stopinjami proti Jezusovemu Sercu, ki je najviše tolažilo sv. Cerkve v poslednjih časih.

To je množica prijatlov Božjih.

Med tema trumama, ki se srečujete in bijete v razločnem pomenu in mislih na poti skozi življenje, se Neomadežana Devica kaže s presvitlim veličastvom in z usmiljeno ljubeznijo.

Ta Prečastitljiva kliče enim:

„Jest sem zmožna vas oteti ob kraju pekla, vas iztergati satanu, ki vas zapeljuje, vam pridobiti povernitev k Bogu, ako bi se molilo za vas, in ako vi hočete priti v moje materno naročje: Jest sem upanje obupan ih.“

Ona kliče drugim: „Ako vas skrivna moč žene dan na dan naprej proti najsvetejšemu Sercu: povzdignite oči in glejte moje poslanje! Od začetka sv. Cerkve je moje tiho in skrivno opravilo to, da vodim duše k zaupljivi zvezi in ljubezni božjega Serca. Ali dandanašnji, ko se katoliške ljudstva gibljejo in verno vzdigujejo, da bi temu z užaljenjem napolnjenemu Sercu darovale očitno in slovesno popravo, moje poslanje ne more več ostati v senci in tihoti . . . Le k meni, le k meni ljudstva, ki hočejo pripravljati zmagoslavje Jezusovega Serca in se skleniti z Njim za vselej . . .

II.

Res, Ona je Naša Gospá presv. Serca! To se oglašá in ponavlja iz ust več

kot štirih milijonov bratov in sester iz vsih starost in vsih dežel.

Ona je Naša Gospá presv. Serca! Tako se glasí v silni množici svetíš, ki se vzdigujejo po vsem svetu nji na čast . . Tako kliče gotovo že sto ali več tisuč za hval, ki so nji bile izrečene in poslane iz raznih strani sveta za prejete prečudne dobrote.

Ona je zares Naša Gospá presv. Serca! pristavlja klicem sv. mati katoliška Cerkev po svojem nezmotljivem Poglavarji. Pod tem imenom je kronana v svojem svetem svetišu, se pa z blagrom na pomoč kliče, in njeni udje se obogatujejo s predragimi odpustki in z obilnimi milostmi.

Res, Ona je Naša Gospá presv. Serca.

Ona ima polne roke zakladov usmiljene ljubezni. Delivka je vsih milost, je naša premogočna besednica v težavnih in zamotanih okolišinah, dušnih in telesnih. Ona govori pred Jezusovim Sercem za naj bolj žalostne matere, za naj bolj zapušene družine, za duše, ki jih satan z naj večí silo preganja; govori in živo prosi za rešenje v vsih nesrečah, naj hujših, naj skrajniših in naj bolj obupljivih.

Na njeno premogočno prošnjo se Jezusovo Serce odpre, izlija več studentcev milost kakor skala Horebova, na katero je bila udarila Mojzesova šiba, in iz tega Serca tečejo žive vodé za napajanje Izraelovega ljudstva.

III.

Serce Jezusovo! . . . To je cilj, h kateremu Marija vabi sedanji svet, to je večna lepota, ki Marija hoče našo ljubezen do nje zbuditi. Tukaj je ognjiše vse luči in razlaga vsega Zveličarjevega nauka, živo plame neskončne ljubezni, studenec vse dobrote, pribežališe resničnega pokoja in šotor vse svetosti.

Ta je Marija, ktera je v posebnosti apostelj tega božjega Serca, ki Ga vedno moli, ktero pa tudi njo med vsimi ljudmi naj posebniše ljubi, ker je Njegova zvesta služabnica.

Ona je kraljeva pot, ki pelje k temu prečešenemu Sercu; zgovorni glas, ki ima tje klicati vse narode; roka, ki odpravlja za-deržke, ktere napravlja brezbožnost, vnémarnost in mlačnost. Ona stopi pred nas kakor naj lepši podoba tega božjega Serca, kakor ključ, ki odpira pristop vanj; kakor Jezusova Mati in Mati naša, ki ima pravico zedinovati vse serca otrók s Sercem svojega božjega Sina.

Ona bo nam ogledalo resnične pobožnosti do najsvetejšega Serca, nas bo učila Ga spoznavati, moliti, ljubiti, Mu dajati čast, hvaležnost, dolžne zadostovanja, Ga posnemati v vsih njegovih čednostih, v katerih nam je izgled dajalo, in se Njemu posvečevati v prid dušnega zveličanja.

Lejte, to je Marijno delo in poslanje! Zavračati k Sercu Jezusovemu vse duše, tudi tiste, ki so nar delj od Boga zašle, — za-

vračati jih tje po tako obilnih milostih, ki jih Ona zajema v tem božjem Sercu, — jih v to Serce vseliti za vselej ter doseči, da živé le po mislih in po volji Jezusovega Serca.

In to poslanje, ta naloga, ta misijon zamore postati vaše delo, vaš misijon, bogoljubne duše, ako vas je volja za to. Kakoršne koli ste že starosti, okolišin, domačije, stanú, vi zamorete Mariji služiti, da se spolnuje to sveto in slavno početje: k temu ni družega treba, kakor da bodete „gorečnice“ te bratovšine.

Drugo poglavje.

Kakšno poslanje ima gorečnica?

Gorečnik, gorečnica ima ta-le misijon ali nalogo: pripravlja pota naši ljubi Gospéj presv. Serca, razglasuje njeno blaženo imé, vabi duše v njeno družbo, razširja njeno češenje in nje ljubezen, napoveduje njene dobrote. To opravilo ima gorečnica in to ji daje pravico do gotovega varstva, do večih milost, do viši častne stopnje v nebesih.

Gorečnica Naše ljube Gospé presv. Serca ima pred očmi Jezusa in Marije obširen delež pri vsih dobrotah, katerim odprè studenec, ko duše družbi pridobiva. In če ta duša v edinosti z drugimi skoz veliko lét privabi obilno število bogoljubnih družnikov in družnic, bode dosegla plačilo primérno številu, vrednosti in delom te lepe apostolske žetve.

Biti gorečnica Naše ljube Gospé presv. Serca je toliko, kakor pospeševati sama pri sebi delo svojega lastnega posvečevanja, pa tudi postati v Marijnih rokah pomoček zveličanja za druge.

Ginljivo opravilo ter bratovšina Naše Gospé presv. Serca je ognjiše božje luči za razsvitljevanje najbolj slepih duhov, je ogenj nebešk za ogrevanje naj merzlejših serc, je mogočen glas, se daleč razlega, je studenec milosti za vse narode: če je pa to, je potem gorečnik, gorečnica odsvit te luči, iskra tega ognja, odglas tega glasú, potoček tega studenca. Naša Gospá presv. Serca se je poslužuje po tisučeri raznih potih, da zveršuje svoje opravilo, ki je posredovanje med svetom in presv. Jezusovim Sercem.

Biti gorečnica Naše Gospé presv. Serca se pravi, po svojih okolišinah posvetiti se službi té mogočne Kraljice, da povsod vstanovlja in vedno dalje razširja kraljestvo Jezusa Kristusa.

Pa res, pri vsi svoji slabosti, svoji starosti, bolehnosti, revšini ali malem času, ki ga ji pusté vsak dan njene dela in opravila, bode vendar gorečnica zmérno orodje velikih dél, dosegla bode znamenitih spreobrnjenj, razširjala bo obilnih tolažil, izpeljevala bo pravo in stanovitno dobro.

Naša Gospá presv. Serca se bode spoznavala dolžnico taki gorečnici. Kakor je David velikodušno obdaroval svoje vojske, Salomon delavce svojega tempeljna, družinski oče de-

lavce na polji, in Jezus Kristus svoje aposteljne : podobno bo tudi Marija gorečnice obsipala s svojimi milostmi, s svojimi dobrotami.

Kdo bi vse dopovedal, kolike in kakošne preobilne dobrote ima Naša ljuba Gospá presv. Serca prihranjene svojim gorečnikom in gorečnicam ! Dajte nam vnetega gorečnika, vneto gorečnico, pravo hčerko Naše Gospé presv. Serca, in odgovorila bota iz skušnje : „Gustate et videte“ — okušajte in glejte, kako dobrotna je Marija.

Tretje poglavje.

Razne stopinje gorečnic.

*Kakor terebinta sem svoje veje razpro-
stérala in moji odrastki so častitljivi in
prijetni. Sirah. 24, 22.*

Začetek bratovšine Naše ljube Gospé presv. Serca je bil tako majhen, kakor zerno gorušičnega drevesa v evangeliju ; zraslo pa je veliko drevo, ki se razširja do kraja zemlje. Perés tega drevesa je brez števila, to so družniki vsih dežel, vsih starost, ki se drevesa deržé in živé od njegovega življenja. Njegovo prelepo dišeče cvetje so molitve, ki se dvigajo noč in dan iz naročja bratovšine k Bogu kakor prijetni duh kadila. Njegov tako obilni presladki sad so milosti, so dobrote, ki jih prejemajo, — so nepričakovane spreobračanja grešnikov in grešnic, prav posebne uslišanja, ki jih nebó obrodí na tem preblagem

drevesu. Njegove veje so pa gorečniki in gorečnice, ki zbirajo družnikov, oskerbujejo molitev in priklicujejo očitne milosti in dobre nad družbo.

Na drevesu pa se vejice zbirajo okrog vej, veje pa se zedinjajo pri močnem deblu, čegar korenine išejo po zemlji splošne in obilne sočnosti, živeža in mokrote za vse drevo in njegovo bogato lepoto.

Tako je z bratovšino: ločijo se gorečniki — gorečnice, vstanovniki — vstanovnice, dobrotniki — dobrotnice.

Vidno deblo, s kterega rastejo te tisučere veje, je bratovšina v Issoudun-u; zasajeno je to drevo v ondotno častitljivo svetišče kakor v blagoslovljeno zemljo, svoje nevidne korenine pa ima v samem Sercu Jezusa Kristusa, od koder nam prihaja vsa popolnost.

Med vsimi udi matere bratovšine je tedaj potrebna edinost in neogibna različnost.

Potrebna je edinost za duha pobožnosti, njene opravila, njene djanja, njene molitve, njene bukve, njene reči za bogoljubnost, njene praznike, njene podobe (štatve), njeno služabništvo in vse, kar se razširja s pečatom tega djanja in v njenem imenu.

Neogibna različnost je v pomočkah, bolj ali manj mnogoterih, ki jih Previdnost daje vsakteremu za razširjanje bratovšine.

Ení gorečnikov, gorečnic živé v duhovniji, kjer je ta bratovšina že vstanovljena; taki ravno tam razširjajo število udov, poživljajo ljubezen

do Naše Gospé presv. Serca, ohranijo zvezo s sedežem bratovšine, ter naznanujejo središu sad svoje gorečnosti. Taki so gorečniki, gorečnice. — Drugi najdejo srečno priliko, da razširijo ali v novo vstanové bratovšino v kaki srenji, duhovniji, vasi, kjer še ni bila znana. Taki postanejo gorečniki vstanovniki, gorečnice vstanovnice. — Drugi poslednjič gledajo svoje apostoljstvo ohraniti tudi po smerti, obračati ga na vterjenje korenin, na zunanje lepšanje, boljšanje tega velikega drevesa, skazujejo bratovšini dobrote, se živo vdeležujejo tega, kar mora središe bratovšine delati, da se ohrani njeno vnanje in notranje življenje, lepota njenih svetiš, altarjev itd. To so dobrotniki in dobrotnice, so glavne veje, ki poganjajo iz debla, vterjajo edinost z drevesom in pomagajo, da novih korenin poganja v zemljo.

To je edinost v vladi bratovšine Naše ljube Gospé presv. Serca.

Četerto poglavje.

Gorečnica v delu svojega apostoljstva.

*Oh! kako je dobra Naša Gospá presv. Serca!
(Besede Pija IX; Annales Mars. 1869.)*

Nič ni bolj lahkega in bolj sladkega kakor misijonsko djanje gorečnično!... Rêči dobri, Mariji vdani hčeri, da naj pospešuje ljubezen do te dobre Matere, to je ravno to, kakor rêči ognju, da naj greje; tici, da naj

ferčí; potoku, da naj navzdol teče. Tako moremo tudi mi rêči o bratovšini Naše ljube Gospé, da vsak ud je pripomogel in pripomore po eni ali drugi poti k njenemu razširjanju. — Nasledujejo nekatere posebne okolišine tega dela.

I.

Gorečnica med otroci.

Otročiči so prvi povabljeni, in ta, ki jih vabi, je samo Dete Jezus. Poglejte na podobo Naše ljube Gospé presv. Serca, kako Jezusek vam svoje Serce kaže in ponuja z eno ročico, z drugo pa kaže na svojo Mater, kakor da bi rekel: „Če hočete, vam dám svoje Serce, da ljubite Marijo, ali ga hočete?“ Koliko sinčkov, koliko malih hčerk, ki so postali veselje svoje družine, se ima zahvaliti za nedolžnost in za gorečnost svoje lepe mladosti Naši Gospej presv. Serca! Bogoljubna mati jim je sklepala ročice in jih je učila moliti bratovsko molitvico pred častitljivo podobo Naše ljube Gospé in navdihala jim je ljubezen do Matere Božje. Blagor otročiču, ki sprejme nauk in začne sam delati za Našo ljubo Gospó presv. Serca: pervenci njegove gorečnosti imajo pred očmi sv. vere nezmerno veljavo. Satan ne čaka števila lét; prej ko more, zapiše otročiča pod svojo zastavo, in ga pripravlja, da služi njegovim namenom; Marija pa, ki je peklenškemu

drakonu glavo sterla, tirja za-se male, da jih postavi za svoje poslance in poslanke. Marija potrebuje vidnih angeljčkov, kakoršni so dobri mali, ki Bogu zvesto služijo in ljubijo svojo Mater Marijo. Kje pa bode tacih angeljcev našla, če ne na naročji keršanskih mater?

Kako pa pridobiti tacih kerubinčekov?

Ako je mama ali stareji sestra, ali kdo drugi iz družine vnét gorečnik, gorečnica, otročič ne bo mudíl lepo ravnati se po ti dobri šoli. Preden bo njegova ročica znala razločno zapisati, se mu bo že vcepila želja, da se tudi on pripiše v bratovšino Naše ljube Gospé. Le-ta pa ima mladih prijatlov, malih sorodnikov, ki se večkrat vidijo: tudi nje bo pridobil za bratovšino. Kteri fantiček, ktera mala deklica bi odrekla k svoji jutranji in večerni molitvi pridjati še zdihljej: „O Naša ljuba Gospá presv. Serca, za nas Boga prosí!“ To je tako kratko; vsak bo rad sprejel.

Mlada gorečnica zapisuje ali dáje zapisati po njih materi mlade nove bratce in sestrice, pa tudi milosti, ktere izprosijo za-se in za družine od Naše ljube Gospé presv. Serca. Vsim tem bo na sercu, da zopet svojcem naznanujejo, kaj so obljubili in kaj so pod Marije dosegli. Poslušalo se bo, prašalo po razlagi. Podoba Naše ljube Gospé, ki jo mladi aposteljčki delé svojim prijatlom, se pregleduje, berejo se lističi o bratovšini, milost božja dela, in tudi že póstarni ljudje imajo

veliko srečo, da po otrocih zvedó o tako mični in koristni bratovšini in postanejo njeni družniki in deležniki neštevilnih dobrót.

Kadar ima zapisnik vsaj 12 imén v čast 12letnega Jezusa, gorečnik ali gorečnica pošlje svoje male pisemce do vodstva bratovskega (pri nas) v Ljubljano. To je, bi djal, prvi dopis z nebeško Kraljico, kateri pride do Nje v tovaršiji z neštevilnimi drugimi iz vesoljnega svetá in bo dobro sprejet. Ne bo se pozabilo taciš sprejeti med novince ali novinke za gorečnike, gorečnice, med ktere bodo sprejeti, ako bodo zadosti poterjeni v gorečnosti in ljubezni za bratovšino.

II

Gorečnica v dekliskih odgojiših.

Po odgojilnicah in vstavih, pravijo francoske bukvice o tej reči, se izobrazujejo prav dobre in vnete gorečnice, in popisujejo to reč obširniše. Naj omenimo to reč nekoliko.

Kake deklice boljšega imena po obnašanji in pridnosti od svoje učenice z dovoljenjem gosp. duhovna, če ga imajo, sprejmejo pravico napraviti ali zbrati malo družbico Naše Gospé presv. Serca. Ta družbica se utegne po raznih okolišinah dežel in vstavov raznotero vravnavati. Po več krajih imajo podoben red kakor je v bukvicah za „Marijne otroke.“ Bratovšina ima namreč svojo predsednico, eno ali dve pomočnici, tajnico itd. . Vse le-te

in take zamorejo dobiti pravico gorečnic, da delajo tudi zunaj za Marijno bratovšino, kadar pridejo med svét, pa za dopise v prid bratovšine. Predsednica pošilja bratovšini priporočila v molitev in pa zahvale za uslišane prošnje — saj vsak mesec. To pride lahko v bratovski časnik ali letnik. Po več odgojiših imajo škatljico pred štatvo (podobo) Naše ljube Gospé, v katero devajo prošnje in zahvale; predsednica ima ključ, je priča, kadar se odpira, da vse gre v redu. Vsak četrtek po sv. maši, ako jo imajo, se družbici po zgledu one v Issoudun-u pod predsedstvom učenice ali njene namestnice nekoliko bere iz kacic bukev, tajnica poroča o oddanih priporočilih in zahvalah, poje se kaka pesmica k Naši ljubi Gospej, moli se mali rožni venček ter se končá z molitvico: „Spomni se“ v namen vse bratovšine in posebej tistih, ki so očitno priporočeni. — Pripravnice ali novice nosijo pri shodih zelen traček, ktere so že sprejete, pa rudečega. (Tako na Francoskem.)

III.

Gorečnice po duhovnijah.

Marijne bratovšine po duhovnijah so velika pomoč duhovnemu pastirju za pridobivanje duš. Koder imajo take bratovšino že svojo kapelico s primernimi podobami in duhovni pastir hoče še vstanoviti bratovšino

Naše ljube Gospé, postavijo še štatvo ali podobno Naše ljube Gospé na kak prostor, lahko ravno tam, in sicer veljá, kar je bilo rečeno o vpeljavi bratovšine po odgojiših. Predsednica sama je prava gorečnica bratovšine, pravi francoska knjižica, druge utegnejo na prošnjo pri duhovnem pastirji dobiti tudi imé gorečnic, da opravičene opravljajo ta mali misijon po duhovni. — Po nekterih duhovnijah so se začeli pozdravljati z besedami: „Notre Dame du Sacré-Cœur“ (Naša Gospá presv. Serca), na kar se odgovorí: „priez pour nous“ (za nas Boga prosi). To je nekako znamuje, da se očitno spoznava ta bratovšina.

IV.

Gorečnica po dekliških delavnicah in tovarnah (fabrikah).

So delavnice, po katerih veje katoliški duh, kjer višji pospešujejo pobožne opravila, kjer delajo le dobre deklice, kjer zanikarnih ne sprejemajo. V tacih je veselje viditi Našo ljubo Gospó presv. Serca s svojim altarčkom.

Deklice imajo po več tacih krajih celó svojo štatvo, pravi francoska knjižica, postavljeno na očitnem kraju, okinčano s cvetlicami, ki se večkrat obnavljajo, z malo svetilko pred njo, ki vedno gorí, ali pa saj k njenim praznikom, in tujim ljudém daje spoznati, kakošen duh tam veje.

Tam, v tem ko se šivanka ali drugo

orodje suče, se od časa do časa oglasí Marijna pesem, razveselí serca in dan posvečuje.

Tam so vse ali skor vse delavke vesele, ako morejo biti gorečnice, ali se saj skušajo razširjati kraljestvo Naše ljube Gospé presv. Serca.

Tam je tudi nebeška Pomočnica ob času pomanjkanja že dostikrat pokazala svojo hvaležnost, ker poslala je nepričakovane in nenadjane pomoči.

So pa tudi, da se Bogu smili! take tovarne (fabrike) in delavnice, v katerih je čednost in vera v vedni nevarnosti. Za duše, ki so v takem stanu, je pač veliko in zaslužno delo, o gorečnice Naše ljube Gospé, ako jim morete kaj pomagati, da se saj tiste rešijo, ki niso do čistega zaveržene. Gorečnost se poprime vsih pomočkov, ki jih navdaja koperneča bogoljubnost, če so še toliki nasprotljeji. Goreča molitev k Naši Gospej presv. Serca storí dušo iznajdljivo v pomočkih in daje priložne trenutke za delo. Pokaži kaki tovaršici podobo Naše Gospé presv. Serca. To daje priložnost, da se o tem govori in pomen razloži. Ta ljubeznjiva podoba je taka, da jo je težko pogledati brez sadú, ali pa jo pozabiti, kadar jo je človek vidil. Poverne se v spomin, prime se misli, vtisne se v serce, in prej ali poznej v resnici zmago doseže.

Ako se ta pridobí, bode ona zopet dobivala še drugih, zbralo se jih bo nekako število. Ozir in strah pred svetom se zmanjšuje po zvišanji števila, medsebojni zgled vse po-

terjuje; bratovšina postane pribežališe za boječe duše, ki se dosihmal niso upale iztergati iz tacih tovaršij, ki so njih dobrim občutkom nasprotne. Bratovšina Naše Gospé bode tako pomoček delavkam katoliškim, da se spoznajo, da se zedinjajo, služijo Mariji in se poterjujejo v dobrem. O blagor vam, delavke po delavnicah, tovarnah, tobačnicah, po hišah, po poljih, celó tudi po kaznivnicah, ako popustite nevarne, kužljive, pohujšljive tovaršije, družine, in k Mariji, Naši ljubi Gospej, pribežujete! O ko bi vé vedile, kolikim prestrašnim grenkostim s tim odidete, ako vse nevarnosti popustite in z vsim zaupanjem k Mariji pritečete in pri nji zvesto ostanete. (Kar je tukaj rečeno, veljá lahko za vsako družino, družbo itd. po okolišinah.)

V.

Gorečnica v keršanski družini.

Vsaka družina ima skor brez števila potov za razširjanje bratovšine Naše Gospé presv. Serca.

Kako to? Prašajte keršansko osebo, ktera je hvaležna ali pa ktera prosi pri Naši ljubi Gospej za ozdravljenje otroka, za spreobrnjenje možá, za kako posebno milost, za povišanje gorečnosti v službi Božji: ona vam bo povedala, da hvaležnost ali pa zaupljivo češenje do Naše ljube Gospé presv. Serca ji je dalo najti pota in umetnije za razširjanje češenja k Naši ljubi Gospej presv. Serca.

Vsako priložnost vé v ta namen obračati s tisto izurjenostjo, ktero duh Božji navdaja v korist bratovšine. Beseda, ki se reče o bratovšini, njena podoba, svetinja, znamnje, ki se dá otroku; bukvice, ki se posodijo; časnik, v katerem so dosežene milosti popisovane; uslišana prošnja, ki se pripoveduje v pogovoru; priložnost in lahkota, s ktero vsak zamore v bratovšino pristopiti, in brez števila drugih potov je, po katerih zamore vneti gorečnik, gorečnica razširjati to lepo delo Naše preljube Gospé presv. Serca.

Ne pozabi gorečnica ne poslov svoje hiše; ne revežev, ki prihajajo; ne bolnih, ki jih obiskuje; ne družin, ki vé, da jih nadloge tarejo: ljubezen, ki jo spolnuje po evangeljski zapovedi, odpira obširno povelje njeni delavnosti. Revež bo z milošnjo vred rad sprejél malo svetinico Naše ljube Gospé presv. Serca, ginjen je, ako se sprejme kakor družnik in brat v veliko bratovšino.

Obiskovan bolnik, podpirana družina; vojak, ki je vstanjen kake dni v hišo; ranjeni, ki jih greš obiskat v njih bolnišnice: sprejmejo radi enako znamnje češenja, berejo liste in bukve o bratovšini, in molijo priporočene molitve in zdihljeje.

Koliko terdovratnih grešnikov, koliko revnih duš v trenutku, ko imajo pred Boga priti, po zakerknjenem odbijanji spovednika — se pa ni moglo ubraniti tej mali svetinici Naše Gospé presv. Serca! Bila je ona za nje upanje obupajočih; ko so jo djali na

vrat, se jim je serce omečilo, Marija jim je podala svojo roko, da so se zaderžki odvernili, tako so opravili zveličavno spoved, prejeli tako tolažljivo odvezo, ki čaka skesane pri Zveličarjevih nogah.

O gorečnice Naše Gospé presv. Serca, tukaj je naj lepše vaše apostoljsko delo! Kadar se vam pové, da kdo umira brez kesanja, brez misli na Boga, brez vere; da so poskušali zastonj vse pregovarjanje, vse molitve; da solze zapušene matere niso mogle ganiti serca njenega umirajočega sina; da priserčne prošnje njegovih otrók niso mogle omečiti tega umirajočega; da je vse obupano: recite, da ostaja še eno upanje, še en pomoček otenja; ura nesreče in obupanja je vaša ura... Abraham je postal oče številnih mlajšev, ker je upal zoper vse upanje (Rim. 4, 18.); vé zamorete od svoje strani postati priložnost zveličanja za mnoge, ako poživate upanje v njih sercih. Spravite svetinjo Naše ljube Gospé presv. Serca v tisto stanico. Ako je bolnik nikakor noče sprejeti, denite jo brez njegove vednosti pod blazino njegove postelje, obesite jo na zid, skrite jo v njegovo obleko, in molite ponižno s pobožnimi osebami tiste hiše k Naši ljubi Gospej presv. Serca, da naj pride v pomoč ti ubogi duši. Tolažljive dogodbe preteklosti so nam porok za prihodnjost. Včasih take blagoslovljene reči v bég spravijo hudobo, ki je bila nevidna in skrita zraven umirajočega in je kakor lev prežala na svoj rop, in vé dobite vzrok dati hvalo Pomočnici v te-

žavnih okolišinah, namreč za spreobrnjenje ene duše, ki ste jo pridobile.

Sicer pa zopet o družih prilikah dosežena milost ne bo morebiti tako očitna, pa zato ne bo manj vredna. Bogoslovci in svetniki terdijo, da v nebesih so duše, katerim je prišlo obžalovanje (popolno skesanje) le eno samo sekundo pred zadnjim zdihljejem. Bile so tako rekoč iztergane iz brezna, ki je že zijalo, da bi jih požerlo. Kdo vé, če ne bode vé vzrok take milosti, ktere dokaza ne bote imele na tem svetu, dobile pa bote za njo povračilo v nebesih?

Druge družine bodo vaše besede o Naši Gospej presv. Serca spodbudile, da bodo začele moliti. Oh molitev! Kdo je zmožen dopovedati in razložiti nezmérno ceno enega samega priprostega zaklica k Mariji, njegovo tehtnost na tehtnici Božjega usmiljenja: kdo more pojasniti srečne nasledke, ki se z njim utegnejo doseči! V tej in tej hiši se morebiti davno več ni molilo; po vašem djanji se bodo zopet povernili k tej bistveni dolžnosti sv. vere. Vterdili ste tako, gorečniki in gorečnice, na novo zvezo, ki je bila dolgo časa razderta ali pa močno oslABLJENA med nebese in to družino. Mir, ki se verne v kako hišo, kako ozdravljenje, ki ga niso več pričakovali, rešenje kacega tehtnega opravila, malo veselje v domači hiši, in toliko družih milost — to so reči, ki jih molitev k nam prikliče.

Take so dela gorečnosti, v brezštevilnih podobah po vsih krajih, ki pripravljajo pota k poslanju Naše Gospé presv. Serca.

Kako sleherni, kakoršnega koli stanú in v kterih koli okolišinah, zamore biti apostelj Naše ljube Gospé presv. Serca, to je pokazal Pavel Rieu (izgovori: Riê) v mestu Meude (r. Möd) na Francoskem. Le-tá je bil slép, ubožec in sirota, mlad deček. Brez družega vodnika, razen svoje palice in svojega dobrega angelja varha, je hodil po vsem mestu, in vsim, ktere je Previdnost božja pripeljala z njim v pogovor, je priporočal, da naj se zatekajo k Naši ljubi Gospej presv. Serca za pomoč. Zarad bolezní ni mogel spolniti priserčne svoje želje, da bi bil mašnik; odškodoval pa se je s tim, da je razširjal priserčno ljubljeno češenje Naše Gospé... Bil je eden naj bolj vnetih gorečnikov.

Če tudi je bil slép, je bil vendar v vednem dopisovanji s prvim sedežem bratovšine Naše ljube Gospé, to je, z Issoudunom. Pisal je namreč po šegi slepih z nekakim čerkastim pikanjem, in njegove trudne pisarije so bile dostikrat žive priče njegove goreče ljubezni za to bratovšino. Umerl je predrage smerti 15. listopada 1869. Vse mesto, ki ga je poznalo, je bilo ginjeno, ko se je zvedilo, da je umerl, in iz vsih ust se je slišalo: „svetnik v špitalu je umerl“. Slehern je bil preslavljavac (panegirikar) slepega Pavla, in hitel je v bolnišnico pokropit ga in skazat češenje njegovim ostankom. Prepír je bil za slabe njegove stvarice, kdo bi kaj v spomin dobil, in njegov sprevod je bil počesen z veliko množico vernikov vsih stanov.

Ako pa ljudje na zemlji tako plačujejo gorečnost ubožnega dečka, o s koliko materno ljubeznjivostjo bo povračevala še le Naša Gospa presv. Serca v nebesih!

VI.

Gorečniško opravilo v cerkvenih družbah in vstavih.

Samostani in enake občinstva imajo v obširni razmeri to v sebi, kar je glavni živelj naše drage bratovšine, namreč: molitev in apostoljstvo.

1. Bolj in bolje ko se móli, bolj se bratovšina razširja in več je dobrega sadú. Kje pa se več in bolje moli, kakor po redovnih družbah? Molitev Najsvetejšega, zahvale, obhajila, slišanje sv. maš, spokornost, vaje bogoljubnosti, kratke molitvice ali zdihljeji, natančno spolnovanje redovnih pravíl, djanja čednosti, darovanje svoje volje, ljubezen Božja, ki se razodeva v tako različnih mislih, željah in besedah — vse to so bogati studenci zasluženja, kateri tečejo tudi v našo bratovšino od tistega dné, ko se je vdeleží kaka redovna hiša ali cerkvena družba. Takim molitvam in bogoljubnim vajam se pripisuje ta okolišina, da se je bratovšina Naše ljube Gospé tako naglo in daleč razširila.

Samostanska gorečnica ne misli, da je opravilo dokončano, ako svoje sestre pridobi za bratovšino in da večkrat čez dan ponavlja

tako lahke besede: „O Naša ljuba Gospa presv. Serca, za nas Boga prosi!“ Gorečnica (gorečnik) gre dalje: bere vsaki mesec v letnikih veliki zapisnik raznih priporočil (pri nas vsak teden v „Zg. Danici“) zahvale za tehtne milosti in dobrote, za težavne spreobrnjenja, za reči, ki so že tako rekoč zgubljene: potrudi se, da en oddelek zaslužnih déel svojega samostana ali sploh svoje duhovne družbe prenese na namene naše bratovšine.

To se po nekterih krajih imenuje: napraviti žetev ali pridelek „Naše Gospé presv. Serca“. Gorečnica izprosi bratovšini eno sveto Obhajilo, en križev pot, eno djanje zatajevanja in družih dobrót, ki so nebeški denar, s katerim se kupijo tako drage milosti za bratovšino.

Gorečnice glavne bratovšine imajo navado, ali saj večkrat tako storé, da po vstavih take radovoljne djanja čednosti, zatajevanja, darovanja pridno zapisujejo in jih pošiljajo materi bratovšini v Issoudun (lahko tudi svoji podružnici). Samo iz Valparaísa in Santjaga je bilo l. 1867 v letnikih od samega mesca mal. serpana naznanjenih enacih daritev ne manj kot: milijon dve sto pet tisuč pet sto devet in štirideset, in pozneje se je naraslo na 2 milijona 975 tisuč 287 zaslužnih déel v teku 4 mescev. Gotovo je, da to ni zastonj, čisto gotovo, da Marija se v velikoserčnosti ne dá premagati od svojih otrók, ter bo ona še vse obilniše take darove povernila. „Hčere iz Tira in vsi bogati izmed

ljudstva bodo z darili tvoj obraz prosili.“ „Filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.“ (Ps. 44, 13.)

2. Drugi oddelik je apostoljstvo, poslanstvo v taci napravah. Vse, kar je rečeno o otrocih, vstavih, delavnicah in keršanskih družinah, se dá rabiti tudi v cerkvenih sobivališih pri vsih zunanjih, s kterimi prihajajo v občenje. Od otročiča, ki more začeti s svojo mervico službe do Naše Gospé presv. Serca, do starčka in starke; od bogatih, pri kterih išejo pomoči za ubožne, do revne bajtice, ktero obiskujejo v imenu keršanske ljubezni; od naj teršega grešnika, ki je pozabil na svoj kerst, do divjaka, ki ga še ni prejel — imajo priliko in pomočke oznanovati Našo ljubo Gospó presv. Serca.

Omenjeno še bodi, da v prid naše bratovšine po družih deželah s prečudnim sadom dela lepo število šól, redovnikov, cerkvenih vstavov, malih in velikih semeniš, raznih naprav za mladino, moških družb, duhovnih bratovšin, samostanov in duhovskih tovaršij. V rokah duhovnega pastirja in misijonarja je bratovšina močen pomoček, da more duše vabiti in jih k dobremu voditi. Take naprave so nekake središa, ali bi djal ognjiša, s kterih se sveti ogenj bogoljubnosti močno razširja na vse kraje. Tudi v Rimu, pod blagoslovom sv. Očeta, ima mati-bratovšina taci središ, ki jo naznanujejo, razširjajo ter zvišujejo ljubezen do Naše Gospé prev. Serca in so

v vednem občenji z Issoudun-om, ki je glavno središe vse bratovšine.

Peto poglavje.

Apostoljstvo ali poslanje vstanovnic.

Napravi v začetku malo poslopjiče v podobi svetišča; tvoj naslednik bode pristavil lopo; drugi za njim drugih reči, in celo delo se bo tebi prilastovalo... Začni tedaj... naredi podlago.
(Sv. Janez Krizostom.)

Biti vstanovnica (vstanovnik) se pravi: vstanoviti ali ohraniti češenje Naše Gospé presv. Serca za stalno in stanovitno v kaki kapeli (podružnici) ali v farni cerkvi; to je, napraviti Naši ljubi Gospej podobo (štatvo ali postavo), znamenje, moliše, očitno svetišče; oskerbeti ji ne samo zvestih bratov in sester (udov), ampak tudi kacih vnetih gorečnic (gorečnikov), ki ohranijo ondi ognjiše ljubezni za Našo Gospo presv. Serca. Z eno besedo, pravi se, postati ena roka pri tem delu, ena veja pri drevesu, biti sklenjen z drevesom po vidni in terdni zvezi.

Kakó kdo postane vstanovnica (vstanovnik)? — Božja previdnost ima k temu brez števila potov, da kaki odločeni duši dá priložnost postati vstanovnica. Kolikrat se prilika tako rekoč neprevidoma in sama po sebi nakloni: kak pogovor, dopis, nasvet, branje itd. zbudí misel; pridejo pa zaderžki, čaka se več mescev; móli se za srečen vspéh;

nasprotljeji so čedalje veči in viditi nepremagljivi: vse bi se opustilo, ako bi se ne bilo že v navado spravilo vsak dan na pomoč klicati „Upanje obupujočih“, ki včasi čaka, da ni nobene človeške pomoči več, in potlej pošlje svojo pomoč.

Drugi pot je kaka nenavadna prilika. Novo zidana cerkev nima še podobe Marijne: dober človek nasvetuje podobo Naše ljube Gospé. Kdo ima prav prijeten kraj za znamnje, kapelico, moliše: dosti je, da omeniš, in posvečeno bo poslopjiče Naši ljubi Gospej.

„Lejte“, je djal sv. Janez Krizostom kristjanom svojega časa, „lejte, koliko storite, da bi zvikšali si prihodke, ozališali si stanovanje... Mnogi dajo zidati spominke drage na velike stroške; cerkev pa zidati, na to nobeden ne misli; vse prej kakor to... Prosim vas kakor za milost, nobeden izmed vas naj nima pristave, ki bi ne bila previdena s kapelo (znamnjem). Vaša poljska hiša bo napolnovana z blagoslovi. Kake dobrote bodo iz tega tekle... Vsak dan se bodo tam molitve v nebesa vzdigovala za vas...“

Te besede bodo naše gorečnice razumele in obračale v prid svetišč, ki se bodo po vsih krajih povzdigovala Naši Gospej presv. Serca... Naj boljši pomoček, da se to doseže, je, le začeti. Sv. Janez Krizostom pravi: „Napravi v začetku malo poslopjiče v podobi svetišča; tvoj naslednik bo pridjal lopo; drugi za njim drugih reči, in celo delo se bo tebi prilastovalo.

Začni tedaj, vstavi podlago; kaj pravim? Oserčujte se eden drugega, skušajte se, kdo bo naredil bolje.“

Kaj naj počne vstanovnica? — Kdor ima srečo, da vstanovi kako svetišče, središče delavnosti za mater bratovšino, ne smé pustiti, da bi se sad dela ali molitve zgubljal ali celó zgubil. Kdor je s trudem vžgal ogenj, naj ne pustí, da bi ugasnil, temuč mora ga podkurjati. In kdor je hišo zidal, gleda, da napravi tudi pohojske, da jo olepšuje, pobeli in storí pripravno za stanovanje. Enako bodi z vstanovljeno bratovšino, ki naj se množí, poživlja in z materjo bratovšino v Issoudun-u v zvezi ohrani. Tudi je svetovati, da si vstanovnik poskerbí zanesljivega naslednika v tem opravilu, zlasti ako čuti, da sam omaguje, da njegovo delo z njim ne umerje.

Šesto poglavje.

Dobrotniki in dobrotnice.

Vi pa, bratje! nikar ne nehajte dobro delati. (II. Tes. 3, 13.)

Vsaka verska bratovšina potrebuje velikega središa, kjer ima glavni sedež in od koder sije njena luč v vsi svetlosti.

Za našo bratovšino je to središče, se vé, Issoudun, kjer se je začela, kjer ima svoje izvirno svetišče, svojo božjo pot in svoje aposteljne. Podružnica naša pa ima svoj sedež v

Ljubljani; do č. g. Jak. Dolenca, stolnega kaplana, se oberne, kdor se želi vanjo zapisati, ali kdor kaj za bratovščino potrebuje. Dobrotniki bratovščine pa so: sv. Oče Pij IX, ki so jo poterdili in s tolikimi duhovnimi dobrotami obdarovali; potem neštevilni škofje po vsem svetu, ki so jo za svoje škofije dovolili; duhovni in verniki, ki jo razširjajo; vsi vanjo zapisani, ki molijo; vsi, kateri za njene altarje, za maše v njen namen, za razširjanje dotičnih bukev, spisov, svetinj itd. kaj darujejo. Posebni duhovni dobrotniki so tisti, kateri n. pr. devetdnevnice večkrat opravljajo ali sicer vsak dan kaj molijo za take, ki so v bratovsko molitev priporočeni itd.

Sedmo poglavje.

Pohvalne pisma ali diplomi.

Bratovščina v Issoudun-u daje tudi pohvalne pisma ali spomine ter diplome za gorečnike in gorečnice, za vstanovnike in vstanovnice, pa za dobrotnike in dobrotnice, ki se za bratovščino posebno zaslužne storé.

Korist tega so kake darila, ki imajo ozir na bratovščino, posebno vdeleženje nekterih sv. maš v ta namen itd.

Pogoje in opravila bratovšine naše ljube Gospé presvetega Serca.

Opravil za to družbo ni družih, kakor da se

1) v bratovšino zapiše po imenu in priimku; kadar ima kdo več udov nabranih, lahko ves zapisnik pošlje v Ljubljano stolnemu kaplanu Jak. Dolencu ali pa vredništvu „Zgodnje Danice,“

2) da se zjutraj in zvečer opravi kratki klic: Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas Bogá!“ (100 dni odpustkov, Pij IX. 26. rožnika 1867.) Vsi katoliški kristjani vsake starosti zamorejo biti udje. Vpisati smé kdo tudi osebe, katerih spreobrnjenja želi. Se vé, da je dobro, za priporočene tudi dvakratni pozdrav na dan opraviti. To je že velikrat pomagalo. Zapisati zamoreš tudi že umerle, ki se vdeležujejo molitev in dobrih déł (ako so namreč še v vicah).

Korist te duhovne družbe.

1) Posebna bramba naše ljube Gospé presv. Serca.

2) Vsak četrtek celega leta je ena sv. maša na altarji naše Gospé presv. Serca v Issoudun-u, in sicer za vsa žive družnike.

3) Ravno tako prvi četrtek vsacega mesca za vse ranjce družnike.

4) Tudi v Ljubljani v stolni cerkvi pri altarju naše ljube Gospé se bere vsaki mesec sv. maša za žive in mrtve ude te bratovšine, kakor tudi za tiste, ki se v bratovsko molitev priporočujejo po Zgodnji Danici.

5) Vse potrebe, ki jih kdo naznani, se priporočé v družbeno molitev.

6) Deležni so družniki vsih molitev in dobrih del misijonarjev naj svetejšega Jezusovega Serca in vsih udov društva.

Odpustki.

Popolnoma odpustki: V dan kadar kdo pristopi v družbo. Zadnji dan majnika, ker takrat je glavni praznik te družbe kakor predvečer mesca rožnika, ki je ves Jezusovemu najsvetejšemu Sercu posvečen. V praznik neomadežanega spočetja, rojstva, oznanjenja in vnebovzeta Matere Božje. Na Božič, vnebohod Kristusov. Vsak četrtek ali pa nedeljo v vsakem tednu, in ob smertni uri.

Nepopolnoma odpustki: Sedem let in sedemkrat 40 dni o praznikih očiševanja in obiskanja Marije Device, sv. Janeza evangelista, in sv. Frančiška Salezija.

Sedem lét vsaki pot:

- 1) Kadar merliča k pogrebu spremiš;
- 2) ako moliš, kadar merliču klenka;
- 3) ako si pri Božji službi ali kakih du-

hovnih opravilih (vajah) o priliki očitnih ali osebnih shodov v koristne namene;

4) kadar si pri sv. maši med tednom;

5) ako zvečer vest pridno izprašaš;

6) kadar ubožne, bolne ali jetnike obiskuješ;

7) ako sovražne spraviš.

Šestdeset dni odpustkov je za vsako dobro delo.

Sto dni, kadar koli moliš „Spomni se“ (Memorare) k naši ljubi Gospé presv. Serca (kakor je v teh bukvicah) str. 37.

Svetuje se:

Sveto Obhajilo opraviti o glavnih društvenih praznikih, kakor so: Novo leto, ss. 3. Kralji, vnebohod, neomadežano spočetje, rojstvo, oznanjenje Marije Device, Gospé presvetega Serca. Enako se udom svetuje nositi svetinjo naše ljube Gospé, imeti njeno podobico, ali še bolje bukvice s podobo vred, moliti mali rožni venec.

Praznik

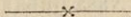
te bratovšine (kakor je bilo že omenjeno) je 31. majnika, ker potlej se prične mesec Jezusovega Serca, rožnik. Tako je ta dan kakor zarija mesca rožnika. In ker je petek posvečen Jezusovemu Sercu, ravno zato ta bratovšina tudi četrtek posvečuje Mariji Devici, Gospej presv. Serca.

Prošnja.

Ker so dobrote in koristi te bratovšine tako posebno velike, zaveze pa tako majhne, zato je sleherni prošeni, naj bi v čast neomadežane Božje Matere razširjal to dobro delo. Ni namreč družega treba bratom in sestram bratovšine, razun kar je bilo že rečeno: Zapisati se, pa zjutraj in zvečer moliti majhno molitvico: „Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas Boga!“ — Ker se toliko sv. maš bere za žive in mertve, toraj dobro storí, kdor more kak majhen dar dati za stroške bratovšine.

Sedež bratovšine

je v Issoudun-u na Francoskem. Zapisujejo pa tudi v Himmelsthür-u na Hanoveranskem, potem na Tirolskem, in od leta 1875 tudi v Ljubljani, ker se je podružnica s škofovim privoljenjem vstanovila, in vanjo zapisuje gosp. Jak. Dolenc, stolni sakristan.

Devetdnevnica

k naši ljubi Gospej presvetega Jezusovega Serca.

To devetdnevnicco opravljaš lahko k vsakemu Marijnemu prazniku kot tudi v vseh dušnih ali telesnih potrebah.

Ljubljeno bodi povsod presveto Serce Jezusovo!
(100 dni odpustkov.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov.)

(Ta dva zdihljeja naj se vsaki dan naj poprej ponovita.)

Pervi dan.

Oznanjenje.

Ta dan, o Marija, te je Bog izvolil, da si postala Mati našega Odrešenika in naša Gospa presvetega Serca. To Serce je tvoj zaklad! ti si v resnici njegova blaga zapovednica; stori milostno, da bo meni usmiljeno.

Zdihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sprosi mi za vse dni mojega življenja, da bom popolnoma v Božjo voljo vdan.

Sklep. Bodimo pazljivi na navdajanja gnade; recimo z Marijo: „Glej, služabnik Gospodov sem!“

(Naslednje molitve vsaki dan moli, da dosežeš milost, za katero opravljaš devetdnevnicco.)

Spomni se, o naša premila Gospa presvetega Serca, svoje velike moči, katero imaš čez Serce svojega prečešenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zasluženj pridem tvoje brambe in tvoje pomoči prosit. O Marija! ki vse premoreš čez Jezusovo Serce, čez to Serce, ki je neusušljivi studenec vsih milost, in katero nam ti po svoji volji odpirati zamoreš, da naj razlija nad ljudi vse svoje zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja: prosim te, dodeli mi milost, za katero serčno kličem... Ne moreš, o ne moreš mi odreči, in ker si moja Mati, o naša mila Mati presvetega Serca! zato milostno sprejmi mojo prošnjo in dobrotno me usliši. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (trikrat.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sprosi mi to milost... (Imenuj tukaj zopet, za kar posebno prosiš.)

Drugi dan.

Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Zgodilo se je; zemlja ima svojega Odrešenika, in ti, o Marija, si nam ga dala. Ker si tedaj Mati včlovečenega Boga, že gospoduješ čez njegovo Serce in vsi zakladi, ki jih ima v sebi, so tvoji. Revni in prazni pridemo k tebi, in ti boš nas z bogastvom napolnila.

Zdihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Serca! zajemaj za svoje otroke iz tega neizre-

čeno bogatega studenca, katerega začetnica med nami si ti.

Sklep. Jezus je prišel na zemljo nam v zgled. Po zgledu naše ljube Gospe presvetega Serca mu hočemo nasledovati in stano-
vitno po njegovih potih hoditi. (Spomni se, kot prvi dan.)

Tretji dan.

Marija Jezusa daruje v tempelju.

O Marija, človeški rod potrebuje darú, in ta dar ne more drug biti, kakor tvoj Sin... Kaj boš storila, ó Marija! Oh, ti poslušáš le glas ljubezni do nas, in daruješ svojega Sina Bogu. S tem velikoserčnim darovanjem pa naproti prideš željam njegovega Serca, ktero ti je in ti bode vselej popolnoma vdano.

Zdihljaj. O naša ljuba Gospa presvetega Serca! pomagaj mi, da po tvojem zgledu radovoljno vse darujem, kar Bog moje žive dni tirja od mene.

Sklep. Darujmo se po Mariji presvetemu Sercu Jezusovemu, in ponavljajmo to darovanje večkrat na dan. (Spomni se, kot prvi dan.)

Četerti dan.

Marija z Jezusom v Nazaretu.

V svoji ubožni hišici v Nazaretu, o Marija, posebno razodevaš svojo preblago moč

čez Jezusovo Serce. Ti govoriš, in on stori; in to še ni zadosti, tvojim željam še celo naproti pride. O nezapopadljiva skrivnost!

Zdihljej. O naša ljuba Gospa presvetega Serca, kako srečni smo pod tvojo oblastjo! O res, za vselej se zročim pod tvojo mogočno brambo.

Sklep. Bodimo pokorni otroci Marijni in naj gospoduje čez nas, kakor je gospodovala čez Serce svojega Sina. (Spomni se, kot prvi dan.)

Peti dan.

Marija na ženitnini v Kani.

O Marija, na ženitnini v Kani si svetu pokazala, kako veliko moč imaš do presvetega Serca svojega ljubega Sina. Ti zahtevaš od njega čudež, in on ga naredi, akoravno njegova ura še ni bila prišla; da vsim pokaže, kako tebi ne more nič odreči.

Zdihljej. O presladka kraljica Jezusovega presvetega Serca! uči me, da potrpežljivo čakam časa Božje previdnosti, in s terdnim zaupanjem prosim milosti, tudi, ako se vse zdi zgubljeno.

Sklep. Pribežimo k naši ljubi Gospej presvetega Serca v vsih naših potrebah in potožujmo ji posebno dušne težave. (Spomni se, kot prvi dan.)

Šesti dan.

Marija gre na goro Kalvarijo.

Ako je bilo kdaj, o Marija, tvoje Serce združeno s Sercem tvojega Božjega Sina, je bilo gotovo na pregrenkem križevem potu; zakaj nikoli ni mati bolj navezana na svojega otroka, kot kedar ga vidi v terpljenji, v strahu in v bolečini. Ker z Jezusom toliko terpiš, si pridobivaš novo pravico do njegove ljubezni.

Z dihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Serca! bodi moja pomoč v nadlogah in moje tolažilo v terpljenji.

Sklep. V poskušnjah našega življenja se ne bomo nikoli ločili od naše nebeške Matere; ona bo naše slabosti zmanjševala, in nam naše križe lajšala. (Spomni se, kot prvi dan.)

Sedmi dan.

Marija pod križem.

Pod križem, o Marija, kraljica mučnikov, si vidila, kako je neusmiljeni vojak prebodel s sulico presveto Serce tvojega Sina, in ker si ti njegova zapovednica, zbiraš vse milosti, katere kakor v potoku iz njega tečejo, ter jih v svoji materni ljubezni deliš.

Z dihljej. Zadnjikrat zdihnem s teboj, o naša ljuba Gospa presvetega Serca! in se s teboj potopim v njegovo presveto Serce, katero si je dal za nas prebosti.

Sklep. Nič ne zamudimo, da zaslužimo gnade, ktere deli naša ljuba Gospa presvetega Jezusovega Serca; prosimo jo prav pogosto njene pomoči. (Spomni se, kot prvi dan.)

Osmi dan.

Marija po vstajenji.

Sin Božji je vstal, o Marija! zopet zamoreš počivati na njegovem presvetem Sercu, vnovič poslušati vdarce njegovega božjega Serca. Tebi daje svoje presveto Serce; to je tvoje kraljestvo. Kraljuj v njem časno in večno.

Zdihljelj. O naša ljuba Gospa presvetega Serca! vstal bi rad iz groba svoje nemarnosti in mlačnosti, ter začel novo življenje; pa sam iz sebe sem čisto nezmožen; s teboj mi je pa vse lahko. O preljuba moja Mati, pomagaj mi!

Sklep. Zbudimo se k pobožnemu življenju! Pojdimo, kakor naša ljuba Gospa presvetega Serca, k Jezusu, počivajmo na njegovem presvetem Sercu, in občutki njegovega presvetega Serca naj tudi naši bodo. (Spomni se, kot prvi dan.)

Deveti dan.

Marija v nebesih.

Sužnost na zemlji je minula, o Marija! zdaj si na večno združena s presvetim Sercem

svojega Božjega Sina. Ker si tedaj v nebeškem veličastvu, te častim in poveličujem kot kraljico nebes in zemlje, angeljev in svetnikov in kot Gospó presvetega Serca.

Zdihljej. O kraljica nebeška! da bi vendar enkrat mogel biti pri tebi in pri tvojem Božjem Sinu! O naša ljuba Gospa presvetega Serca! v tvoje roke izročim svojo dušo; s teboj zdaj verujem, upam in ljubim, da bom smel tebe vekomaj ljubiti, o moja Mati!

Sklep. Delajmo vse za nebesa, ker tam je naša prava domovina. Tam bomo našli svojo ljubo Gospo presvetega Serca v svitlobi njenega veličanstva, in z njo vred bomo Boga, naj večí dobroto, vekomaj vživali. Amen. (Spomni se, kot prvi dan.)

X.

Litanije

naše ljube Gospé presvetega Serca. *)

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

*) Te litanije se ne smejo v cerkvi pri očitni službi Božji moliti, ker niso med cerkvene molitve sprejete.

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, kra-

ljica miru in usmiljenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, de-

livka Božjih darov,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, ktera

vse serca pridobivaš,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, ti

Mati usmiljenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, Mati

milosti Božje,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sladki

dar nebeški,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

neobmenjena dobrotnica,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, bo-

gata zakladnica,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, pre-

slavna srednica,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, po-

močnica v vsih nevarnostih,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

varhinja vsih zapušenih,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

Mati sirot in revnih,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

otetnica brezupnih,

za nas Boga prosi!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 ktero vsi rodovi hvalijo,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 ktere ljubeznjivost presega sladkost
 medú,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 ktere prošnje pri Vsegamogočnem vse
 premorejo,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 blagodarjena s Sadom življenja,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 neomadežana lilija, ktere lepi duh
 vesoljno zemljo napolnuje,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 skrivnostni studenec,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 zanesljivo pribežališe v vsih nevar-
 nostih na svetu,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 naj čistejši in naj ljubeznjivši vsih
 stvari,
 Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
 besednica ubogih duš v vicah,

za nas Boga prosi!

Blagovoli našo hvalo sprejeti, naše proš-
 nje uslišati,
 Nebesa naj te časté,
 Zemlja oznanuj tvoje dobrote,
 Mladina iší brambe pod tvojim varstvom,
 Matere naj ti svoje dražine izročujejo,
 Starčeki naj te kličejo in časté,
 Spreoberni naj terdovratniši grešnike,
 Omeči terdobó naših sere,

o naša ljuba Gospa
presvetega Serca!

Obudi solze obžalovanja iz naših oči,
 Bodi naše orožje, kedar nam satan žuga,
 Pomagaj nam milostno, naše terpljenje
 posvečevati,
 Blagoslovi milostno in stori rodovitno
 naše delo,
 Sprejmi nas povsod milostno pod svojo
 materno brambo,
 Naj skušani v greh tebe nikdar ne po-
 zabijo,
 Daj se omečiti v naših revah, nevar-
 nostih in zlegih,
 Tvoje ljube roke naj nam bodo pribežališe,
 Tvoje usmiljenje pokrivaj naše slabosti,
 Tvoja presečnost nas nikdar ne zapusti,
 Tvoja ponižnost naj premaga našo pre-
 vzetnost,
 Tvoja ljubezen nas pelji k Sercu Je-
 zusovemu,
 Tvoja molitev nam bodi pomoč v naši
 smertni uri,
 Tvoje varstvo nas zavetvaj pred Božjim
 sodnim stolom,
 Brani našega sv. očeta Papeža,
 Ohrani in množi v naši domovini pravo
 vero,
 Vodi škofo in mašnike po poti svetosti,
 Brani katoliško Evropo zoper naklepe
 brezbožnih,
 Pripelji nevernike in krivoverce nazaj
 k pravi Jezusovi cerkvi,
 Razsvetli oči nevernikom z lučjo sv.
 evangelija,

o naša ljuba Gospa presvetega Serca!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

V. Prosi za nas, o premogočna in nepremagljiva, mila Gospa presvetega Serca!

O. Da bomo po tebi, o imenitno upanje brezupnih, vredni obljub Kristusa, tvojega Sina.

Molimo.

O Bog, kateri si v slavo svojega usmiljenja in v zveličanje naših duš neomadežani Devici Mariji dodelil neomenjeno moč čez Jezusovo Serce, prosimo te, dodeli nam po njeni priprošnji milost, v tvoji ljubezni živeti in umreti, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

„Pod tvojo pomoč“.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o naša ljuba Gospa presvetega Serca! Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sprosi mi to milost . . . za katero te prosim. (trikrat.)

XI.

Mali rožni venec

naše ljube Gospé presvetega Serca.

Žalostne dogodbe so obudile mnogim za Marijno čast gorečim osebam lepo in modro misel, in mi jo veseli razširjamo, ker sad bo rodila. Ta misel se prav lahko spolni in je v tem, da naši ljubij Gospéj presvetega Serca pogosto darujemo venec zdihljejev, to je, mali rožni venec, s katerim zamoremo zadobiti v malo trenutkih 3700 dni, to je več kot 10 lét odpustkov. Ta mali rožni venec obstoji iz 33 jagod s tremi oddelki, kateri se ločijo s tremi debelimi jagodami; spominjaj se z globokim spoštovanjem 33 let, v katerih je Marija posebno tukaj na zemlji kraljevala čez presveto Serce svojega božjega Sina, kateri ji je bil pokoren.

Moli se tako-le:

Pri svetinji naše ljube Gospé presvetega Serca se reče:

„Povsod bodi ljubljeno, presveto Jezusovo Serce!“

Pri treh debelejših jagodah se zdihne:

„Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas!“

Pri drugih jagodah se reče:

„Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prôsi za nas!“

Za vsak zdihljaj je podeljenih 100 dni odpustkov. Kdo bi pač ne daroval kake minute s tem malim rožnim vencem preblaženi Devici Mariji, ktera ima gotovo nad njim veliko dopadajenje, ker je tolike milosti sprosila tistim, kateri jo s tem imenom kličejo. Zakaj več kakor 50.000 milosti je Marija sprosila v teh šestih letih, kar ta molitvena družba obstoji, in so v letnih bukvah zapisane. Očiten dokaz, koliko sadú rodé ti zdihljeji. Kadar hódimo po poti iz enega kraja v družega, ali kadar se podamo k svojemu delu, prav lahko blaženo Devico Marijo s tem častimo. Uboge duše v vicah bodo za nas prosile in se bodo serčno pečale za naše zveličanje, ako za-nje darujemo 10 lét svetih odpustkov, kateri so po cerkvenem nauku zá-nje studenec poživljenja in mirú, in to lahko storimo. O pomagajmo, ker je tako lahko, tem ubogim dušam iz vic, in one bodo gotovo za nas Boga prosile, ko bodo prišle v večno veselje. Klic: **O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!** naj bo naš slavoklic.

XII.

Pesmi

k naši ljubi Gospej.

I.

(Po napevu: Tebi, Marija, o Mati premila.)

1.

Tebi, Marija, nebeška kraljica!
 Danes bom pesmico novo zapel,
 Tebe, nebeških gnad vsih ključarica!
 Z novim imenom slavil bom vesel.
 Veš, o Marija! kako te častimo:
 „Naša Gospa si presvet'ga serca.“
 Tak' pravoverni kristjani slavimo
 Tebe, ki Mati si naš'ga Boga.

2.

Sprednost, Marija! popevam le eno:
 Vir vsega blaga je Božje serce —
 To pa je v tebi bilo včlovečeno,
 To ti je dalo preslavno ime.
 To je tud' tvoje nezmerno bogastvo,
 To je presveta kri tvoje kervi.
 To serce v svoje je vzel veličastvo
 Jezus, k' na Božji desnici sedi.

3.

S tega studenca jaz rad bi zajemal;
 Tu svojo dušo nahranil bi rad;
 V sveti ljubezni bi tu se ogreval.
 Kdo mi bo odperl ta čudni zaklad?
 Pa, oh! kako bom zajemal iz vira,
 Ki kakor solnce, še bolj, se bliši?
 Moja pregrešnost mi to opovira;
 Vender serce tak' po tem hrepeni.

4.

Vem, da nevreden iz njega sem piti,
 Pa, če ne pijem, zgubljeno je vse,
 O moj Bog! kaj mi je vender storiti?
 Kdo to presveto serce mi odpre? —
 Ona, k' jo kličem nebeško kraljico,
 Ki je vpodóbila s svojo kerv'jo
 To serce; ona ima vso pravico;
 Njo je Bog sam si izvolil Gospo.

5.

On, ki je prišel postavo spolniti,
 Je svojo mater visoko častil;
 Hotel je njenim željam zadostiti;
 Njenim poveljem pokoren je bil.
 Tud' tam v nebesih je ona kraljica,
 Ključ nebeških gnad ona ima,
 Vsega usmiljenja je vratarica,
 Ona Gospa je presvet'ga Serca.

6.

Duša zagrešena, bodi vesela,
 Ukaj! — Marija je tista Gospa.
 Tu vso oblast je do Jezusa imela.
 Ona Gospa je presvet'ga Serca. —
 Toraj, Marija! ki nam si tud' Mati,
 Terkaj za nas na to sveto Serce.
 Kar boš prosila, vse hoče ti dati;
 Jezus bo uslišal vse tvoje prošnje.

7.

Tebi, Marija! vse dobro je znano,
 Kake nadloge zemljane teže;
 To vse ti v Božji modrosti je dano.
 Ti ne preslišiš nobene prošnje.
 Ti nam zamoreš vselej pomagati,
 Tebi je odperto presveto Serce;
 Ti vso pravico do njega kot Mati
 Imaš, da vse ti spolnuje želje.

8.

Ker tak' mogočna si Božja kraljica,
 Da gospoduješ čez Božje Serce;
 Si vsih presvetih darov ključarica,
 Cele nebesa Gospo te časte;
 Toraj odpiraj nam svoje zaklade;
 Saj zato Bog te postavil Gospo.
 Kaži Serce to, ki polno je gnade,
 Vanj nas zapiraj in hrani skerbno.

II.

1.

Veselo povzdignimo svoje glasove,
 Čutila ljubezni naj glasno done;
 Le urno navijajmo strune si nove,
 In vnémajmo z radostjo sveto serce;
 Saj naša ta pesmica nova velja
 Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca!
 O ljuba Gospa
 Presvet'ga Serca,
 O prosi, o prosi za nas!

2.

Nezmerne lepote je stvaril Bog večni,
 Lepoto lepota je od vekomaj zbral,
 Da ona odvzame moč kači nesrečni,
 Ko Mater jo Sinu je svojemu dal.
 Izvoljena srečna lepota le ta,
 Marija, Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

3.

Ki solnce obrača v blišob' čudoviti,
 Ki vsemu stvarjenju življenje daje,
 Podložen če zemeljski Materi biti.
 Na križu za grešnike nas umerje,
 In tam nas vse v varstvo preblaženo da
 Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

4.

Gospod, ki Marijo prečisto Devico
 Si v Mater izvolil, pokoren je ji;
 Jo zdaj je postavil nebeške kraljico;
 Tud' zdaj jo uboga, tud' zdaj jo časti.
 Podajmo se toraj vsi v tiru solza
 K Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

5.

Marija zaklade nebeške odpira,
 Obilno človeškemu rodu tekó;
 Se milo na grešnike vboge ozira,
 Da ložej dospejo v presveto nebo.
 Saj moč in pravico do Jezusa ima;
 Marija Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

6.

Če toraj si v grehah, nesrečno zdihuješ,
 Te tarejo dvomi al časne skerbi,
 Al celo v obupanje se pogrezuješ,
 Nikjer in nikodar pomoči ti ni;
 Priteci v nadlogah vseh tega sveta
 K Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

7.

Ti bo pomagala kot Mati premila,
 Umirilo zburjeno bo se serce;
 V hvaljenje vsa žalost se bo spremila,
 Za tugo b'do tekle veselja solze,
 Da sleherni človek očitno spozna:
 Marija Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

8.

Marija! si nam pomočnica in Mati,
 Veselo te kličemo svojo Gospo;

Ne živim ne mertvim — nič ni nam se bati;
 Saj vedno nas var'ješ z mogočno roko.
 Puhtijo naj misli vse naš'ga duha
 K Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

9.

O prosi za našega svetega Očeta,
 Spominjaj se, kak' te on slavno časti;
 O bod' pomočnica keršanskega sveta,
 Da vsi smo prepričani tvoje moči;
 Da skusimo, ko se življenje konča,
 Zares da Gospa si presvet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

10.

Kristjani, preserčno Marijo častimo,
 In noč in dan mislimo vedno na njo,
 Vse djanje, nehanje mi njej posvetimo;
 Da, kedar zgotovljen življenja tek bo,
 Počivamo, prosti vesoljnega zla,
 Na sercu Gospe tega svet'ga Serca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

Darovanje samega sebe

naši ljubi Gospej presvetega Serca.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, Mati usmiljenja, vrata nebeške in delivka vsih Božjih darov, ponižno padam pred te na kolena. Ker si blažena Devica in naša ljuba Gospa presvetega Serca, pribežališe grešnikom, tolažnica žalostnim in zdravilo vsim: bodi tudi meni pribežališe, tolažnica in zdravilo. Ker si bramba pravičnim, upanje obupajočim, moč slabim in mirno zavetje vsim žalostnim srcem, zato te tudi jaz, o naša ljuba Gospa presvetega Serca! goreče prosim, sprejmi me na večno v svoje materno varstvo. Posvetim ti danes svojega duha z vsimi njegovimi mislimi, svoje serce z vsimi njegovimi nagnjenji, in sam sebe vsega popolnoma.

O presladka naša ljuba Gospa presvetega Serca, obvaruj me pred zalezovanjem hudobnega duha. Stori, da bom Boga na zemlji ljubil, mu zvesto služil, v njegovi sveti ljubezni umerl, ter s teboj v veličastvu vekomaj kraljeval.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

Vse k večji časti Jezusovega presvetega Serca!

Darovanje in priporočevanje otrok

naši ljubi Gospej presvetega Serca.

S serčnim veseljem, o naša ljuba Gospa presvetega Serca, izročim tega otroka v tvoje materno in mogočno varstvo in ti ga danes posvetim. Skerbi vedno in ljubeznjivo zanj. Čuj nad njim in obvaruj ga v nedolžnosti in pri zdravji, da bo rasel pod tvojim varstvom v modrosti in čednosti. Stori, da bo veselje svojim staršem, tolažilo sv. cerkvi, in potem, ko bo v tem času Bogu zvesto služil, vžival plačilo svetnikov v nebesih. Za to milost te prosim, o naša ljuba Gospa presvetega Serca! Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320656

